

[Jes Lunde]

fekten: på indsatsen over for børnepasning, over for omsorg i ældreplejen, over for mulighederne for at etablere orlovsordninger, overalt mødte vi en regering, som forsøgte at begrænse effekten.

Og resultatet er jo ikke udeblevet. Det vendepunkt, som vi alle sammen gik efter: at nu skulle det til at være arbejdsløsheden, der faldt – det var faktisk, hvad vi gik efter i foråret, det var, hvad vi troede vi kom for at forhandle – sådan blev det ikke.

Hvad er grunden til, at vi nu kan tro på en bedre vilje fra regeringen? Kommer vi ikke til at møde den samme regering igenovre i Finansministeriet om få dage med denne samme grundindstilling til arbejdsløsheden? Det vil jeg gerne høre hr. Aagaards svar på.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Statsministerens åbningsredegørelse har jo fået mange positive ord med på vejen. Jeg tror dog, hr. Aagaard vil have forståelse for, at selv om vi alle sammen meget gerne helst vil tro det bedste, så er der en betydelig skepsis med hensyn til, om der nu også er realiteter bag de ord, som statsministeren meddelte Folketinget og danskerne her i tirsdags, når vi ser på den politik, som regeringen i praksis har stået for indtil dette øjeblik – for at sige det forsigtigt.

For at vi ligesom kan have noget at have vores tillid i med hensyn til, at regeringen har skiftet spor, vil jeg derfor gerne spørge hr. Aagaard, om han allerede her ved starten af debatten kan give Folketinget et tilsagn om, at regeringen nu er indstillet på en reelt lempeligere finanspolitik og en lempelse, der skal bruges til en investeringsbåret vækst og til at skaffe nye arbejdspladser.

Statsministerens formulering i åbningsredegørelsen var, at man ville lempe i forhold til 1993-finanslovsforslaget, men da netop forslaget til finanslov for 1993 indeholder en finanspolitisk stramning på 6 mia. kr., der har en afledet virkning – som også hr. Lykkesøft var inde på – på en nettotilgang af arbejdsløse på 10.000, er det vigtigt at vide, om vi har det samme udgangspunkt, altså om det er en noget lempeligere finanspolitik i forhold til den, vi lever under her i 1992.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg føler trang til på nuværende tidspunkt at kommentere nogle af de korte bemærkninger, der er kommet i relation til hr. Aagaards indlæg, fordi jeg synes, lidt nuancering er påkrævet.

Forårets aktiveringsforhandlinger var alle jo klar over var midlertidige løsninger. Når vi var i den situation, at der ikke kunne skabes en egentlig forhandling om at ændre grundlæggende ved tingene, så var det jo, fordi der var et flertal i dette Ting, der sidste efterår ikke ville acceptere, at man tog fat på egentlige dagpenge- eller arbejdsmarkedsreformforhandlinger; der blev derimod nedsat et udvalg kaldet Zeuthenudvalget. Det er jo baggrunden for, at det var midlertidige foranstaltninger, som ikke måtte gribe ind i de emner og områder, som Zeuthenudvalget skulle arbejde med.

Når der nu drøftes finanspolitiske lempelser – det var hr. Lykkesøft, der sagde, at det jo er en helt ny kurs, der skal til, og det var en helt ny kurs, statsministeren fremlagde i sin redegørelse i tirsdags – så vil jeg sige: Både-og. Det, det drejer sig om, er jo, at der i dag er mulighed for at udnytte et råderum, vel at mærke samtidig med at vi holder fast i nogle grundlæggende sunde resultater, som er kommet i den økonomiske politik. Det håber jeg, eller det tror jeg også er Socialdemokratiets holdning. I hvert fald tager jeg det som en forudsætning.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil bare sige, at jeg er enig med fru Marianne Jelved i, at det, vi forhandlede i foråret, var nogle midlertidige foranstaltninger. Men det, at de var midlertidige, er jo ikke noget argument for at udforme dem på en måde, så de ikke virker.

Jeg tror, at fru Marianne Jelved er enig med mig i, at det spil, vi så i foråret, var, at alle partierne kom med forskellige ideer til, hvad man kunne gøre for at få en hurtig virkning på arbejdsløsheden, og der var en stemning omkring forhandlingsbordet, hvor man var villig til at eksperimentere med mange ideer, også ideer, som ikke var ens egne, og det synes jeg sådan set var udmærket at vi fik prøvet på mange forskellige områder.